

הת (באר שבע) 7755-07-25 - אחמד קרנאוי נ' מדינת ישראל - ימ"ר נגב

ה"ת (באר-שבע) 7755-07-25 - אחמד קרנאוי נ' מדינת ישראל - ימ"ר נגבשלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 7755-07-25
אחמד קרנאוי

נגד
מדינת ישראל - ימ"ר נגב
ע"י פקד דרינה קורפין
ועו"ד ג'קי בן ברוך
בית משפט השלום בבאר-שבע
[16.09.2025]
לפני כבוד השופט אסיף גיל
ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסדי
החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 7/7/2025, במסגרתה הוריתי על דחיית הבקשה להחזרת תפוס (להלן: "ההחלטה").
2. המבקש עותר להשבת רכב מסוג 'פורשה' מ.ר. 90456201 (להלן: "הרכב") אשר נתפס ביום 27/6/2025 על-ידי המשיבה, וזאת במסגרת חקירת תיק רצח שאירע במועד זה בעיר רהט.
3. כפי שנקבע בהחלטה, הרכב שבבעלות המבקש שימש אותו וחשודים נוספים בביצוע מעשה הרצח. הרכב תפוס בעיקר לתכלית ראייתית, שכן בקשר אליו ישנן ראיות בעלות משקל גבוה. נוסף על כך, הואיל והרכב שימש לכאורה את השותפים למעשה - ניתן לראות בו חפץ "בר-חילוט", שכן מדובר באמצעי ששימש לביצוע העבירה.
4. בסיפא להחלטה קבעתי כי במידה והתכלית הראייתית שבבסיס תפיסת הרכב תמוצה, ניתן יהא לשוב ולעתור בבקשה דומה בעתיד.
5. למען שלמות התמונה, יצוין כי המבקש נעצר ביום 6/7/2025 בחשד למעורבות באירוע הרצח (מ"י 15651-07-25). מעצרו הוארך מעת לעת, וביום 31/7/2025 הוא שוחרר בערובה בהסכמת המשיבה.
6. ביום 14/8/2025 הוגשה הבקשה דנא, במסגרתה עותר ב"כ המבקש להשבת הרכב לידי המבקש. נטען כי לאור שחרורו של המבקש מן המעצר בחשד למעשה הרצח, אין עוד תכלית בתפיסת הרכב.
7. המשיבה התנגדה לבקשה, ובתגובתה בכתב מיום 21/8/2025 נטען כי לא חלף זמן ניכר ממועד מתן ההחלטה. צוין כי שחרור המבקש אינו מהווה שינוי נסיבות, במיוחד נוכח המשך החקירה גם בימים אלו. המבקש עדיין חשוד ברצח המנוח יחד עם חשודים נוספים, כאשר תכלית התפיסה היא כפולה - הן ראייתית והן עתידית לחילוט הרכב במידה ויוגש כתב אישום בעתיד.
8. בדיון שהתקיים ביום 14/9/2025 חזרו הצדדים על טענותיהם: ב"כ המבקש טען כי חלפו למעלה מחודשיים ממועד מתן ההחלטה, המבקש שוחרר והצורך הראייתי לא קיים עוד. ב"כ המשיבה, מנגד, טענה כי אין בעובדה שהמבקש שוחרר כדי להצדיק את שחרור הרכב, מה עוד שישנו צורך ראייתי אינהרנטי בהמשך תפיסתו, כמו גם כוונה לעתור לחילוט כאמור.
9. אציין כי חומר החקירה מוכר לי מן העת בה דנתי בבקשה ראשונה להארכת מעצרו של המבקש במסגרת מ"י 15651-07-25 מיום 7/7/2025.
10. שבתי ועיינתי בחומר החקירה. אין חולק כי התכלית בתפיסת הרכב היא ראייתית בעיקרה, שכן הרכב "עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה" בהתאם לסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ).
11. מטבע הדברים, לא ניתן לפרט על אודות התשתית הראייתית, ובתוך כך את הצורך בהמשך תפיסת הרכב. די אם אפנה למסמכים שסומנו על-ידי אג/1-6 ביום 14/9/2025 ומהווים ראיות קונקלוסיביות כנגד המבקש, שעודנו חשוד במעשה הרצח, ואף כנגד חשודים נוספים.
12. הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לטיבן של הראיות ולמיהותם של החשודים (ר' סעיפים 1-3 בעמ' 1 למסמך אג/1).

13. צודקת ב"כ המשיבה באשר לתכלית הנוספת שבבסיס תפיסת הרכב, והיא חילוטו כאמצעי ששימש לביצוע עבירה, כאמור בסעיף 39(א) לפסד"פ. לענין זה, ולאחר עיון בחומר החקירה כאמור, הריני לקבוע כי קיים "פוטנציאל חילוט" ביחס לרכב, משמע קיימת תשתית ראייתית המצביעה על כך שניתן יהיה להורות על חילוטו בסיום ההליך במידה ויוגש כתב אישום כנגד המבקש או כנגד חשודים אחרים. נזכיר כי בבש"פ 7992/22 נורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.3.2023) נקבע כי "לצורך בחינת פוטנציאל החילוט, נקבע כי משלב התפיסה ועד להגשת כתב אישום, על בית המשפט להשתכנע תחילה בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על יסוד סביר להניח שנעברה עבירה (בדומה למעצר ימים);".
14. אילו היה מדובר בתכלית זו בלבד, נראה כי היה מקום להשיב את הרכב לידי בעליו בתנאי "חלופת תפיסה" המקובלים בפסיקה. דא עקא, התכלית המרכזית של התפיסה בשלב הנוכחי היא בשל הצורך הראייתי.
15. עוד נתתי דעתי לכך כי לא ניתן בשלב הזה לבצע הפרדה בין הרכב לבין הראיות שנסקרו בסעיף 10 לעיל, שכן לעת הזו הרכב דרוש להבטחת תקינות הליכי החקירה. שחרורו של הרכב עלול לשבש את האפשרות למצות את החקירה כראוי, לפגוע בשלמות הראיות ואף לסכל פעולות חקירה עתידיות שטרם מוצו. עוצמתה הגבוהה של עילת המעצר מחמת שיבוש הליכי חקירה ומשפט בתיק זה, הן כנגד המבקש והן כנגד חשודים נוספים, תומכת במסקנה זו.
16. לאור כל המקובץ, ונוכח התכליות המובהקות שבסיס תפיסת הרכב - הן הראייתית והן העונשית - לא מצאתי מקום, בשלב זה, להעדיף את השבתו למבקש.
17. הרכב נתפס כאמור ביום 27/6/2025. כידוע, סעיף 35 לפסד"פ מקנה למשטרה תקופת תפיסה ראשונית בת 6 חודשים, שלאחריה עליה להחזיר את התפוס לבעליו או לפנות לבית המשפט בבקשה להארכת תוקף התפיסה. נראה אפוא, כי בסיום תקופת התפיסה הראשונית, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר - על המשיבה לשקול את האמור בסעיף 15 לעיל, וזאת, בין היתר, גם לאור תוכנו של מסמך שסומן על-ידי אג' 7 ביום 14/9/2025.
18. התוצאה היא שבכפוף לאמור בסעיף 17, הבקשה לעיון חוזר נדחית. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- חומר החקירה מוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ה, 16 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.